

2022

איחולים לשנה החדשה

שנה חדשה וברוכה!

ראשית: הארות שילוב צורה ותוכן המדברים בעד עצמם.

כמה פשוט, להזיז מספר שולחנות, בלי לשנות לחלוטין את מבנה הכיתה, וליצור צורה חדשה ואוירה אחרת; שמירה על המבנה הבסיסי של ארבעה טורים, קירוב כל שני זוגות תלמידים זה לזה, או קירוב ארבעת שולחנות הטור, הצבת הכיסאות סביב, וכך יצרנו ארבעה או שמונה מוקדים לפעילות, מבלי צורך להיערכות רבה מראש. (מספיקה ההפסקה שלפני השיעור).

כל מוקד פעילות מקבל עיצוב (הפעם רימונים, לכבוד השנה החדשה) שיש בו מוטיב אחד משותף לכל המוקדים, אבל גם אלמנט מגוון, ייחודי לכל קבוצת שולחנות. (הבענו כך את המציאות שהנושא מורכב מתת נושאים שיש ביניהם השקה ואחדות אך גם יש ביניהם שוני וייחוד. חשיבה שטוב וחשוב להרגיל אליה וגם משקפת נאמנה את היחס לאנשים ולמצבים. בסדנא הזו זה מאד מהותי לנושא).

בכיתה ארבעה מוקדים (או שמונה. ניתן לחזור על כל מוקד שמוצע כאן בשתי תחנות, או להוסיף מוקדים המתאימים לכיתה שבה הסדנא מתרחשת); בכל מוקד פתקים (מקושטים ברימונים) וקופסא (מקושטת כנ"ל) שאליה מכניסים התלמידים את האיחולים שהם כותבים (התפילות שלהם)

לקראת השנה החדשה;

מוקד אחד עוסק באיחולים לעצמם ולמשפחתם, מוקד שני בבית הספר (האולפנא, הישיבה) והכיתה, מוקד שלישי בעם ישראל ובארץ ישראל (לכוון לחשוב גם על העם שאינו בארץ וגם על מדינת ישראל) ומוקד רביעי בעולם ובאנושות ("מלוך על כל העולם כולו בכבודך...").

נותנים רבע שעה- עשרים דקות לסיבוב חופשי בין המוקדים. כל תלמיד כותב את האיחולים (הברכות, התפילות) על פי הסדר שהוא בוחר (עצמי, כיתתי, עמי, האנושות) ויכול להכניס לקופסא כמה פתקים שהוא רוצה; (אם יש מוקד שהוא בוחר לזוטר עליו גם זה פתח לדיון. אנו פותחים כאן את התודעה והלב למעגלים בסיסיים שכולנו חלק מהם ובוחנים את מידת האכפתיות, האחריות שאנו מגלים והמעורבות הרגשית שלנו בכל אחד מהמעגלים).

רצוי להדגיש בשלב הזה שכדאי גם לחשוב על דברים טובים שהתחילו השנה ואנו מאחלים שימשיכו. (אנו שוזרים בכך את המעגליות שלעיתים חשים בה כביכול התהליך חוזר על עצמו אנו מתחדשים בראשית השנה ואט אט החידושים דועכים כדי לשוב באלול לאותה נקודה... ולא היא... לשקף להם שיש גם קו לניארי של צמיחה והתקדמות ואכן נכון וראוי לאחל/ לבקש המשך של התפתחויות שכבר התחילו).

לעצמי ולמשפחתי

לאולפנא ולכיתה

לעם ישראל
ולארץ ישראל

לעולם ולאנושות

שלב ב. הדיון

ניתן ללכת למספר כוונים.

אפשר לחלק אותם לכמה הזדמנויות (מספר שיעורים ולא שיעור אחד).

כוון א:

קריאה משותפת של האיחולים והבקשות מהקופסאות השונות.

אפשר להתחיל מיותר רחוק (האנושות) ולהתקרב לארץ ולכיתה. אפשר

לדלג על הקופסא האישית שתישאר פרטית לכל תלמיד.

במהלך קריאת האיחולים ניתן לשאול מי עוד מזדהה עם בקשות אלו למרות

שלא כתב אותם ומי שלא מזדהה מעורר דיון/ ויכוח. היתרון הגדול הוא

בהוספת כוונות בתפילה. הבקשות של חברים מהכיתה מעוררות חברים

אחרים למחשבות נוספות.

תת-דיון בתוך הכוון הזה מתחלק לשניים:

א. מה ביכולתנו לעשות כדי לקדם בקשה/ איחול זה (בחינת פתח לי כפתחו

של מחט ואפתח לכם כפתחו של אולם)

ב. באיזה אופן ביכולתנו לעזור זה לזה להגשים שאיפות/ תפילות של כל אחד

מאיתנו לשנה החדשה. (גם בקשות בתחום האישי והלאומי אבל במיוחד

בקשות בתחום הכיתה תלויות בס"עיתא דשמיא אבל בהתגייסות של

התלמידים ובנכונות לסייע זה לזה. ניתן להציב מטרות של הכיתה הן בתחום

החברתי הן בתחום הרוחני והן בתחום הלימודי ולראות איך אנו נותנים כתף

אלו לאלו כדי להגשימם. מבחינה זו אנו מתרגלים יצירת "קהילה").

כוון 2:

לשאל ולעורר דיון לגבי פעולת כתיבת האיחולים (הבקשות).

באיזה תחום היה קל יותר לאחל ולבקש ובאיזה תחום קשה יותר? האם ככל שזה רחוק מהאני האישי זה נהיה יותר קל או יותר קשה, או שמא להפך? באיזה תחומים מצאתי שיש לי הרבה מה לאחל/ לבקש ובאיזה תחומים היו פחות בקשות שגורות? האם זה הפתיע אותי? האם זה בעייתי בעיניי ואני רוצה להיות מעורב בכל המעגלים באופן שווה, שיהיו לי בקשות לגבי כולם? תהליך כתיבת הבקשות/ האיחולים מעורר בנו את ההכרה שלפני שאנו עומדים בתפילה יש מקום להגדיר את צרכינו ומאוזנינו. בהגדרת בקשותי יש תהליך של חשבון נפש שכן הבקשות והאיחולים (לי, למשפחתי, לכיתתי, לעמי, ארצי, מדינתנו ולעולם) נובעים מתוך הבנת המקום שאני עומד בו ודמיון המקום שבו אני שואף להימצא.

אחרי הגדרת הצרכים יש הכרה במלכות ה' בעמידה לפניו בתפילה מתוך הכנעה וענווה ומתוך הפנמה שמקור הברכות כולן הוא ריבוננו של עולם. יש כאן תהליך מקביל של הגדרה עצמית, קבלת אחריות וקבלת מלכות שמיים.

מדוע חילקנו את כתיבת האיחולים דווקא לארבע קבוצות אלו?

גם בגלל שאלו קבוצות ההתייחסות/ המעגלים הבסיסיים שבהם מתנהלים חיינו (כל תלמיד יכול להוסיף באופן אישי בקשות לגבי מעגלים נוספים בחייו השבט, תנועת הנוער, חוגים, אגודת ספורט... זו הזדמנות גם לפתח תת דיון על המעגלים החשובים בעינייך/ המגדירים אותך)

ובעיקר בגלל שאלו המעגלים שהתפילות בראש השנה מכוזנות אותנו אליהם. זו הזדמנות לעיון בתפילת העמידה של מוסף בשני ימי ראש השנה (מלכויות- זכרונות- שופרות) ולהבין מתוך המילים שאנו אומרים על מה אנו מתפללים. ניתן להביא ציטוטים מתוך המחזור כפי שבחרנו והם מופיעים להלן. לחילופין, כדאי להתחיל בכך שמבקשים מהתלמידים להיזכר במשפטים מתוך תפילות ראש השנה שמבטאים בקשות הנוגעות לארבעת התחומים (עולם ואנושות, עם וארץ, כיתה, אדם פרטי ומשפחתו).

סביר להניח שיהיה קל יותר להיזכר במשפטים על כלל העולם (היום הרת עולם... כל יצורי עולמים...) שכן יש פן מאד אוניברסאלי בתפילות ראש השנה. כמובן שלא יקשה להזכר במשפטים המבקשים על טובת עם ישראל וארצו (שמחה לארץך וששון לעירך) ובפן האישי בעיקר מתפילות זכרונות ובחזרת הש"ץ בהדגשה שנוספה בפיזט "ונתנה תוקף".

נציין שהתפילות לא מכוזנות במישרין לבתי הספר, לכיתות, לחברים (האם לראות בכך מעגלים חשובים בחיינו שלא היו קיימים בעבר? האם גם כיום עיקר ההתייחסות שלנו לעצמינו היא במעגלי אנושות- עם- משפחה- פרט? איזו תפילה על החברה היינו מנסחים לזו הוספנו היום מילים בתפילותינו? באיזה מילים שכבר קיימות בתפילה אפשר לכוון על החברה/ הקהילה הקרובה והרחוקה שלנו?)

העיזן המחודש עם תפילת מוסף של ראש השנה חושף את תפקידו של היוזם
(המלכת הקדוש ברוך הוא על העולם כולו ובכלל זאת עלינו, על ידי הכרה בו
כזוכר כל הנשכחות, ובמה? בשופר).

האמירה שהדרך של העם היהודי לדורותיו להתחיל שנה חדשה היא בעמידה
בתפילה במשך יומיים תמימים, בחשבון נפש, בהמלכת ה' ובדאגה כנה
לעולם כולו וליושביו היא אמירה משמעותית שמשקפת ומשיימת לתלמידיו
את מה שהם עתידים לחוות בקרוב, בראש השנה.

התרגיל הפותח שבו הם מתמודדים עם הגדרת שאיפותיהם האישיות
ודאגותיהם וכן ההתעשרות מפתיחת הלב והדעת לבקשות של חבריהם, בכל
התחומים האמורים, יביא אותם בע"ה מוכנים יותר לתפילות אלו ולמעמד
הנשגב של המלכת ה'. אמן ושנה טובה ומבורכת!

כי זכר כל המעשים לפניך בא
ואתה דורש מעשה כולם

זבריות בו יפקדו
להזכירם לחיים ולמוות
מי לא נפקד כהיום הזה
כי זכר כל היצור לפניך בא
מעשה איש ופקודתו
ועלילות מצעדי גבר

ומאליו יקרא

וחותם יד

כל אדם בו

כבקרת רועה עדרו
מעביר צאנו תחת שבטו

ובכן יתקדש שמך ה' אלוקינו

על ישראל עמך

ועל ירושלים עירך

ועל ציון משכן כבודך...

וקרב פזורינו מבין הגויים
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ

תקע בשופר גדול לחרותנו
ושא נס לקבץ גלוייתינו
וקרב פזורינו מבין הגויים
ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ
והביאנו לצייון עירך ברינה
ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם.

תן כבוד ה' לעמך תהילה ליראיך

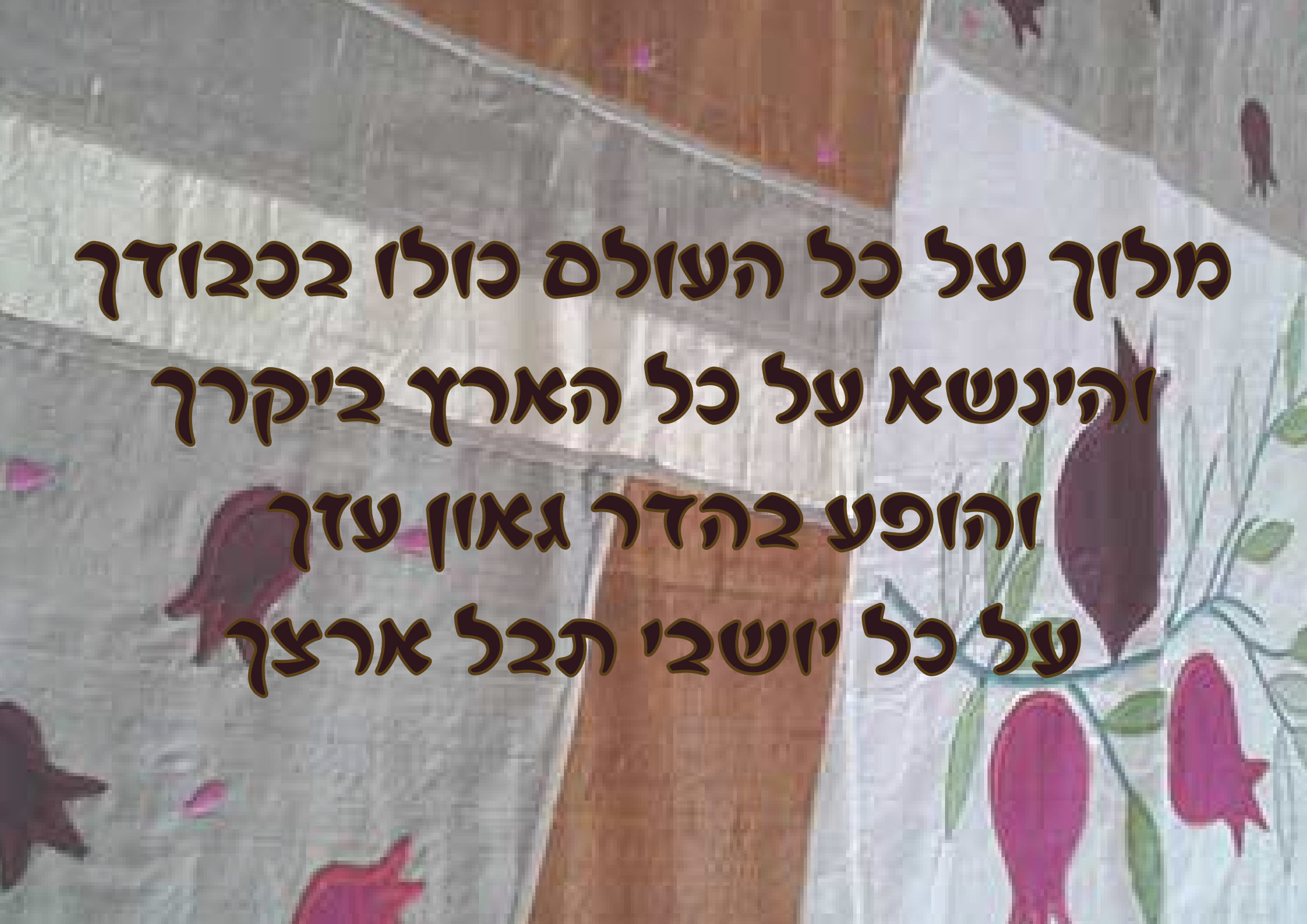
ותקווה טובה לדורשיך...

שמחה לארצך וששון לעירך

וצמיחת קרן לדוד עבדך...

היום הרת עולם
היום יעמיד במשפט
כל יצורי עולמים

The background features a wall with a mural of pink flowers and green leaves. A vertical wooden beam is visible in the center. The Hebrew text is written in a stylized, bold font with a dark outline.

מלוך על כל העולם כולו בכבודך
והינשא על כל הארץ ביקרך
והופע בהדר גאון עזך
על כל יושבי תבל ארצך

ועל המדינות בו ייאמר
איזו לחרב ואיזו לשלום
איזו לרעב ואיזו לשובע

וייראוך כל המעשים
וישתחוו לפניך כל הברואים

